

بیانیه کانون نویسندگان ایران

✘ اول ماه مه، روز جهانی کارگر، گرامی باد!
چهارشنبه ۸ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۲۸ آوریل ۲۰۱۰

اول ماه مه، روز جهانی کارگر است. در سال ۱۸۸۶ در چنین روزی ۱۰۰ هزار کارگر در شیکاگو، آمریکا، با درخواست ۸ ساعت کار روزانه به خیابان‌ها آمدند. اما پلیس تظاهرات و راه‌پیمایی کارگران را وحشیانه سرکوب کرد و چهار تن از رهبران طبقه کارگر را به جوعه‌ی اعدام سپرد. از آن پس در بیشتر کشورهای جهان، زنان و مردان کارگر و تشکلهای آزاد کارگری هر سال در اول ماه مه، آزادانه و فارغ‌بال، به خیابان‌ها می‌آیند و با جشن و پای‌کوبی خاطره‌ی این روز را گرامی می‌دارند.

در این روز کارگران بار دیگر بر حق خود برای برپاداشتن جهانی فارغ از ستم سرمایه، استثمار، نابرابری، تبعیض جنسیتی، بیکاری و ترس از بیکاری، اعدام و شکنجه، جنگ و آزادی‌کشی و سانسور، و در یک کلام، ساختن جهانی شایسته‌ی انسان آزاد پا می‌فشارند.

در ایران، اگرچه روز جهانی کارگر را، هم در اواخر رژیم گذشته و هم پس از انقلاب در حاکمیت کنونی، ظاهراً به رسمیت شناخته‌اند، در واقعیت امر، همواره از تشکیل هر گونه تشکل آزاد و مستقل کارگری با سرکوب و بند و زندان جلوگیری شده، و اول ماه مه - روز کارگر- یا روز تعقیب و گریز و ضرب‌وشتم کارگران بوده است یا روز نمایش‌های فرمایشی دولتی.

کانون نویسندگان ایران، که تشکلی آزاد و مستقل است، ضمن شادباش این روز فرخنده به کارگران و همه‌ی مردم زحمتکش، به حکم منشور خود که خواهان آزادی بیان و قلم و اندیشه در همه‌ی عرصه‌ها برای همگان است، بر پا داشتن تشکلهای آزاد و مستقل کارگری و برگزاری آزادانه‌ی جشن بزرگ اول ماه مه را حق بی‌چون‌وچرای کارگران ایران می‌داند، و خواهان آزادی همه‌ی کارگرانی است که به خاطر پیگیری این حق مسلم خود در بند شده‌اند.

کانون نویسندگان ایران

۹ اردیبهشت ۸۹